

Послание.

таго: Икѡ вѣти вѣмъ ѿразъ всѣмъ вѣрѹющымъ въ Македонїи и Ахайи. Съ вѣсъ во промчеса слово Господне, не токмо въ Македонїи и Ахайи: но и во всѧко мѣсто вѣра вѣша, иже къ Богу, изыде: икѡ не требовать намъ глаголати что. Ти во ѿ наше возвещають, каковъ входъ и мѣхомъ къ вѣмъ, и какѡ ѿратистеса къ Богу ѿ ідѡлъ, работати Богу живу и истиину: И ждати сына егѡ съ небесъ, егоже воскреси из мертвыхъ, Іисуса избавляющаго наше ѿ гнѣва грядущаго.

Аллилѹїа, Гласъ д.

Прѣвѣдникъ икѡ фінїдъ процефететь, икѡ кедръ, иже въ лѣбани, умножитса. Стихъ:

Насаждени въ домъ Господни, во дворѣхъ Бога нашего процефетутъ.

Въ средѣ ѿв. Недѣли.

Гласъ є. Прокименъ, Гласъ є.

Белічитъ душа моа Господа, и возрадовася душъ мой ѿ бозѣ спаси моемъ. Стихъ:

Икѡ призрѣ на смиреніе рабы своеѧ: се во ѿ нынѣ увлажата мѧ вси роди.

Къ Солѹмнамъ є. посланіе етаго апостола Павла Членіе.

Зад
сѧ

Брати, вѣсте входъ нашъ иже къ вѣмъ, икѡ не вотифѣ вѣсть: Но предпострадавше и досаждени вѣвша, икоже вѣсте, въ Філіппѣхъ, дерзнухомъ ѿ Бозѣ нашемъ, глаголати къ вѣмъ благовѣстованіе Божіе со многимъ подвигомъ. Утѣшение во наше, не ѿ прелести, ни ѿ нечистоты, ни лестю. Но икоже искѹсихомса ѿ Бога вѣрни вѣти прїяти благовѣстованіе, таکѡ глаголемъ: не иаки человѣкомъ угоддающе, но Богу искѹшашемъ сердца наша. Никогдаже во вѣ словеси ласканія вѣхомъ къ вѣмъ, икоже вѣсте, нижѣ виню лихоманія: Богъ свидѣтель. Ни ѹпѹще ѿ человеку славы, ни ѿ вѣсъ, ни ѿ инѣхъ: Иогѹще вѣ тяготѣ вѣти, икоже Христовы апостолы, но

вѣхомъ